

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 13

31. března 2019

Cena: 8 Kč

zaznívá v úvodu naší liturgie: „*Neboť duch náš touží povznést se k tobě v zbožné modlitbě.*“ A také to, co je na začátku slavení tajemství svatě Kristovy večere: *sursum corda (vzhůru srdce).*“

Vedle Tomáše Butty poděkovala všem autorům a spolupracovníkům také doc. Lenka Popelová, která koordinovala přípravu publikace za Fakultu stavební ČVUT. O vzniku knihy promluvil také prof. Mikuláš Hulec z ČVUT. Slavnostní náladu programu umocnil krátký koncert varhaníka Michala Hanzala a trumpetisty Františka Bílka. Akce se těšila hojně návštěvě široké veřejnosti. Kniha Sbory CČSH vyšla k loňskému významnému výročí vzniku republiky a k blížícímu se kulatému jubileu založení naší církve v roce 2020. Při této příležitosti by právě v příštím roce měla vzniknout výstava vycházející z publikace

a představující všechny stavby, jež jsou v ní zahrnuty.

Loni v říjnu také proběhla konference Sbory CČSH a ta byla stejně jako kniha součástí ročního projektu.

red

Knihu Sbory CČSH jsme uvedli do života

Husův sbor na pražských Vinohradech hostil aktéry a diváky programu slavnostního představení knihy „Sbory CČSH – architektonické dědictví našich regionů.“ Prezentace nové publikace se tam konala v úterý 19. března.

Velkoformátová 350 stránková barevná knížka s bohatým obrazovým materiálem ze současnosti i z archivů je zaměřena na vlastní stavební činnost a architekturu sakrálních staveb naší církve v meziválečném období. Právě tato architektura se totiž předtím nedočkala hlubšího prozkoumání. „*Podářilo se shromáždit velké množství materiálu k tématu, které zatím nebylo hlouběji a uceleněji zpracováno,*“ vyzdvihl patriarcha Tomáš Butta přínos publikace, jež má opravdu široký záběr. Pojednává totiž o téměř sedmdesáti sborech ze všech diecézí v České

republice a na její přípravě se podílelo 21 autorů z CČSH, Katedry architektury FSv ČVUT, FA ČVUT, NPÚ-ÚOP Ostrava a Liberec a dalších pracovišť. „*Když jsme promýšleli podobu a tvar publikace, tak se diskutovaly různé možnosti. Jedna z nich byla, že by publikace měla tvar čtverce. Ale nakonec se zvolil tento velký formát na výšku, protože sbory mají ono vertikální zaměření – vše směřuje vzhůru: věže, okna, sloupy,*“ uvedl ve své slavnostní řeči patriarcha a doplnil: „*Tato architektura jakoby nás pozvedala vzhůru. Vyjadřuje viditelně to, co*

Slavte s námi kulatiny Sboru kněze Ambrože

„*Což bude Sára rodit v devadesáti?*“ (Ge 17,17)

Ptá se Abraham Hospodina po zaslíbení, že se mu se Sárou narodí syn. Otázku pokládá nevěřičně, ale Hospodin své zaslíbení splní. Ve vysokém věku se jim narodí vytožený syn Izák, a tak Abrahama i Sáru ty největší radosti, ale i zkouška teprve čekají. Našemu Sboru kněze Ambrože bude také v září devadesát. A i my v Hradci věříme, že nás ty největší radosti a s Boží pomocí zvládnuté zkoušky ještě čekají...

Ale o pár radostí bychom se s vámi chtěli podělit už nyní. My jsme se totiž rozhodli, že nebudeme slavit jen v to září, ale že tu devadesátku budeme slavit celý rok. A tak už od ledna se snažíme konat nejruznější programy, kterými bychom ono jubileum připomněli. Nechceme si připomínat jen budovu, ale i lidi, kteří se na stavbu složili, kteří skrápěli svým potem její kameny a sloužili tady Hospodinu z celého svého srdce. Chceme Pánu Bohu děkovat za to, že jsme tu mohli najít svůj duchovní domov a klidný prostor v bouřích života (sbor má podobu lodi). Celý jubilejní rok jsme v lednu otevřeli přednáškou bratra PhDr. Čestmíra Brandejse: **Co předcházelo postavení sboru kněze Ambrože.** Přednáška byla nesmírně zajímavá a účast na ní nad naše očekávání. Program orámoval zpěv našeho místního sborečku.

V únoru jsme propojili naše 90. výročí s rokem Lásky naší diecéze a s mezinárodním dnem manželství a uspořádali jsme varhanní koncert **Improvizace na známé svatební melodie.** Varhanice Jiřina Dvořáková - Marešová dokázala propojit nepropojitelné. Její improvizace totiž byly plné nejen svatebních pochodů, ale i melodií všech nejruznějších žánrů, které se dnes na svatbách hrají. Například varhany švitořily jako ptáčci, poté se najednou ozval motiv „Kdepak ty ptáčku hnízdo máš“ a poté byla slyšet píseň Taizé „Ubi caritas“. A bylo to nádherné, celý hudební program byl prokládán známými biblickými texty, které jsou při svátosti manželství čteny, a krátkými zamyšleními.

V březnu jsme měli setkání už tři. První byl poklidný **Vzpomínkový večer Karla Kryla** plný jeho písniček. Druhé setkání patřilo výborné přednášce Martina Chadimy o T. G. Masarykovi. A nakonec jsme se společně zastavili na začátku postního období při mini duchovních cvičeních, na kterých nás doprovázel br. Petr Šandera. I během půl dne jsme se dokázali ztišit a věřit, že Pánu Bohu malinko přiblížit.

Pokud jste v Hradci Králové ještě nebyli, určitě se přijďte na naši krásnou Gočárovu stavbu podívat. Jste srdečně zváni i k dalším setkáním a akcím v tomto roce. V dubnu to bude jazvová mše nacvičená sborem Univerzity Hradec Králové, na prvního máje se již tradičně koná slavnost spojená se zvonohrou - kde budeme děkovat za první půlku srdcí k jednotlivým zvonům. A v červnu chystáme na svatodušní svátky velkou slavnost plnou světla. My slavíme - slavte spolu s námi!

Františka Klásková

Vyhledávací řízení na pozici redaktora

Ústřední rada CČSH vyhlašuje vyhledávací řízení na pozici **redaktora/redaktorky Českého zápasu**, periodického tisku CČSH

Předpoklady:

- VŠ vzdělání (teologické nebo humanitní)
- praxe
- znalost práce s grafickými programy výhodou
- členství v CČSH výhodou

Příhlášku obsahující životopis, kontaktní údaje a případně referenční zašlete do 31. 3. 2019 na Úřad ÚR CČSH na adresu: **ÚR CČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, nebo e-mailem na adresu: ustredni.rada@ccsh.cz**

Možnost nástupu od 15. 4. 2019, mzda dohodou.

Z doporučení papeže Františka k postní době

Papež František navrhuje jednoduché skutky lásky, jak ji konkrétně můžeme projevit v postní době:

- 1) Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
- 2) Děkuj (i když nemusíš).
- 3) Řekni druhému, že ho máš rád.
- 4) Radostně pozdrav lidí, které potkáš každý den.
- 5) Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou.
- 6) Zastav se, abys pomohl. Buď pozorný k tomu, který tě potřebuje.
- 7) Povzbud' někoho.
- 8) Uznej úspěchy a kvality druhého.
- 9) Odděl to, co nepoužíváš, a daruj to potřebnému.
- 10) Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout.
- 11) Napomeň s láskou, nemlč ze strachu.
- 12) Buď jemný a citlivý k těm, kterým máš kolem sebe.
- 13) Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma.

- 14) Pomoz druhému překonat potíže.
- 15) Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osamělého).

Zdroj: www.cirkev.cz,
obrázek: commons.wikimedia.org,
Korea.net

Nejkrásnější definice víry

S Milanem Balabánem jsem často diskutovala o biblických pojmech již od sedmdesátých let. Vím, že nejtrefnější a v jistém slova smyslu i nejestetičtější definici víry výše zmíněný farář a teolog našel v listě Židům. V králickém překladu zní: „Věra pak jest nadějných věcí podstata a důvod neviditelných.“ V novém ekumenickém překladu (ČEP) zase čteme: „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jisti tím, co nevidíme.“ Myslím si, že můžeme mít plnou důvěru v Boží věrnost, že Hospodin své slovo drží.

Milan Balabán obdobné myšlenky rozvíjel v knize *Hebrejské myšlení*, o níž jsem s ním v devadesátých letech hovořila opakovaně na vlnách Rádia Regina. Podle jeho slov je víra „osvobozující nekolísání“. Víra je též jistota Božího (transcendentního) oslovení a odhodlání opustit „vlast“ - status quo a zamiřit jinam, do neznáma Boží budoucnosti. Pro mě osobně jsou velmi cenná slova empatického apoštola Pavla, který se zabývá vírou jako něčím zcela základním, můžeme dokonce tvrdit zakládajícím. Pavel chápe víru v „abrahamovském“ smyslu. Abraham je pro nás „mužem víry“. Křesťanská víra ustavuje náš život. A Milan Balabán k tomu pravi: „Věra sází na milost, protože to, co očekává, je příliš veliké a výsostné, než abychom toho dosáhli náboženskou, věroučnou i etickou obediencí (podřízeností autoritě).“

Friedrich Heer v knize *Věčnost začíná dnes* upozorňuje na nesmírný duchovní potenciál, jenž existuje v každém člověku. Problém spočívá v tom, jak tento potenciál rozvinout. „Velcí světci rozvíjejí snad dvacet, třicet procent potenciálu, který do nich byl vložen. ‚Dobří lidé‘ rozvíjejí snad pět až deset procent. Velká masa a většina lidí využívá jen dvě až tři procenta svého potenciálu...“ Jak uvádí tento znalec, tyto lidé tedy rozvíjejí jenom nepatrnou část svého potenciálu, který jim byl svěřen. Nevyužívají možností dozrát a rozvinout se. Jen zřídka, v mimořádných dobách si bleskově uvědomí, čím mohli být, co z nás mohlo být a co se z nás mělo stát: „svatí“. A svatými se podle Heera stávají lidé, kteří se otvírají Bohu a dovolují mu, aby rozvíjel jejich možnosti. Kéž i my se dokážeme otevřít proudu milostivých duchovních darů. Důvěřujme Hospodinu a pobývejme v jeho blízkosti. Vždyť ten, kdo věří, by mohl dosáhnout víc, kdyby se spolehl ještě pevněji.

Olga Nytrová

Křesťan, který se nedoveďe smát, ztrácí kus svého světla pro tento svět

Don Diego Goso

Jeden chlapec se naučil prvnímu blahoslavenství takto: „Blahoslavení chudí duchovní, neboť jejich jest království nebeské.“

Jistý farář v kázání vždycky přeháněl. Jeho manželka mu to vytýkala a navrhla mu, že v takových okamžicích zakašle, aby si to uvědomil. Jednou v kázání hovořil o velikosti jeruzalémského chrámu. „Byl sto metrů široký a sedmdesát metrů dlouhý.“ Vtom manželka nenápadně zakašlala. „A metr vysoký,“ dodal farář.

Misionář jde pralesem a narazí na hladového lva. Nebohý kněz honem neví, co dělat, a tak se pomodlí: „Otče, vdechni tomuto lvu křesťanského ducha.“ Lev zvedne tlamu k nebi a zbožně pronese: „Požehnej, Pane, tento pokrm...“

Jednou byl Jan Pavel II. ve špatné náladě a bolela ho záda, a tak mu jeho sekretář říká: „Vaše Svatosti, na to je nejlepší sauna.“ A papež nato: „No, do sauny, to se nehodí.“ „Ale kdepak, jen jděte, tady je výborná.“ A papež si druhý den zpívá a celý červený, veselý, si libuje: „Měl jste pravdu, je to výborné, moc mi to pomohlo. Dneska až tady skončíme, tak jdu do té sauny zas.“ Sekretář odpovídá: „Vaše Svatosti, dneska ne.“ A papež nato: „Ale proč?“ „No, dneska opravdu ne.“ „Proč ne?“ „No, víte, dneska je ta sauna smíšená.“ A papež říká: „Prosím vás, na tom nezáleží, hodinku s těmi pár protestanty vydržím.“

Z kazatelského plánu

4. neděle postní

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. Budete sáť do sytosti potěšení z jejich prsů. (Izajáš 66,10-11)

První čtení: Jozue 5,9-12

Tužby postní:

2. Abychom svého Pána v tichosti a pokoře následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svědectvím svého života vítězství Dobra, Pravdy a Krásy napomáhali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože Vykupiteli, každému z nás se vrací všechno zlé, čeho jsme se dopustili slovem či skutkem. Děkujeme ti, že v nás probouzíš svědomí, abychom svých hříchů litovali. A jestliže svědomí nás trestá, ty nás potěš a odpusť nám! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 5,16-21

Evangelium: Lukáš 15,1-3.11b-32

Verše k obětování: Žalm 13,4-6

Verš k požehnání: Lukáš 15,32

Modlitba k požehnání:

Bože Vykupiteli, ačkoli si nezaslужujeme než trest, ty jsi milosrdný – napravuješ nás a zachraňuješ svým slovem a svátostmi. Prosíme tě, naplň naše životy vírou v tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 20, 24, 29, 53, 91, 118, 245

Nad Písmem

Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě L15,11-32

Podobenství o marnotratném synovi. Kolikrát jsme tento příběh už slyšeli a mnozí ho známe nazpaměť. A v různých fázích svého života se můžeme ocitnout ve všech rolích tohoto příběhu.

Jednou jsme jako marnotratní synové, které všechno doma otravuje, kteří si chtějí užít světa i života. V určitých životních úsecích pro nás nejen domov, ale i naše víra nebo církev může být svazující a my chceme ven. Chceme se porozhlédnout ve světě, vidět, jak se žije jinde, a poté se často vracíme, když zjistíme, že doma (v církvi, ve víře) nám bylo nejlépe. Také můžeme být a pravděpodobně jsme rodiči, kteří jsou zarmoucení nevědomostí svých dětí. Co všechno jsme jim dali, kolik sil a času jsme jim obětovali, a oni se nakonec zachovávají tak nepěkně. A přesto je téměř vždy přijmeme s otevřenou náručí, když se k nám chtějí opět vrátit. A nakonec můžeme být i oním druhým synem, který se neraduje, že se jeho bratr vrátil. Který je žárlivý a nepřijímá. Všechny tyto role můžeme znát z vlastní zkušenosti.

V tomto podobenství nám Pán Ježíš říká, že otcem je náš nebeský Otec a my jsme ti synové a záleží na nás, jakou roli budeme v tomto příběhu hrát.

Samozřejmě si uvědomujeme, že všichni jsme tím marnotratným

synem, protože každý z nás je hříšný a chybující. Jsme nevděčné děti, které svého otce zarmoucejí. Vzpíráme se jeho vedení a chceme mu utéct do daleké země jako ten mladší syn. A co dělá mezitím náš Otec, když „hýříme a rozhazujeme jmění“? Čeká na nás. Čeká, až řekneme: „Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě.“ Čeká nás stále s otevřenou náručí a půjde nám naproti, až se k němu budeme vracet. A i on se potom zaraduje jako onen starý otec v příběhu, když si uvědomíme své chyby a obrátíme se zpět k němu.

Jenže my se můžeme dostat i do role toho druhého bratra a to je velmi nebezpečné. Ten druhý syn nevidí svého sourozence, svého ztraceného bratra, který si přišel pro odpuštění, ale vidí jen sebe a své zásluhy: „Já jsem plnil tvé příkazy, já jsem ti tolik let sloužil a nedal jsi mi ani kůzle,“ říká svému otci. Nezdá se vám to povědomé?

Nemluvíme s Bohem občas takovýmto způsobem? Nevypočítáváme Bohu své zásluhy a nečekáme pak

za to odměnu? Nevychytáme Bohu občas, že je nespravedlivý? „Já jsem přece tak dobrý křesťan a často chodím do kostela, a mám se hůře než ten, kdo je pouze vlažný, nebo dokonce hůře než mnohý ateista.“ Tímto uvažováním se dostáváme do role toho druhého, staršího syna z našeho příběhu.

Bohu nic připomínat nemusíme. Bůh naše zásluhy vidí. Ví, co děláme, ví i proč to děláme. Vidí, jaké jsou pohnutky našich činů. Vidí i to, co my vidět nechceme, naše chyby. I když neodejdeme z domova a nehyříme ve světě, jsme stále ti marnotratní synové, kteří svého Otce zlobí a zarmoucejí. A on stále čeká, čeká jako ten otec v příběhu, až si své chyby uvědomíme a půjdeme ho poprosit za odpuštění. On nebude dělat drahoty, půjde nám naproti a vezme nás do náruče. Tak jak to řekl Pán Ježíš v jiném podobenství: „V nebi bude větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“ **Petra Šenková**

Bože,
ty jsi náš milující Otec
a my jsme jen marnotratní synové a dcery.
Očekávej nás, prosím, s otevřenou náručí,
když se k tobě vracíme, a měj s námi trpělivost,
když si myslíme, že jsme ti hodní synové a dcery,
kteří nic neprovedli. Amen.

Rozlišování

aneb Rozhodnutí pro duchovní službu

V oblasti rozlišování duchovního povolání můžeme rozlišit dva přístupy – *vocatio interna* a *vocatio externa*. Na poli profánní volby povolání můžeme vidět hlavní roviny předpokladů pro výkon profese – osobní (psychosociální a fyzické předpoklad) a vnější (dostupnost, materiální předpoklady, ekonomickou rovinu vzdělávání, typ studia atp.).

V případě povolání pro duchovní službu však nejde pouze o tyto předpoklady či pouhé studium teologie, i když samozřejmě i zde dochází k jejich prolínání a působení. Prvek duchovní služby má svůj základ ve víře v Ježíše Krista a v reálném vztahu víry – důvěry. Povolání sloužit Pánu tedy vyrůstá z tohoto dialogu lásky a konverze – totálnímu vydání života do služeb Pánu, což sebou často nese vnitřní zkoušky, pochybnosti a také třeba odpor rodiny a okolí. Rozlišování k rozhodnutí tak závisí na modlitebním životě daného adepta, jeho zájmu o teologii a další vědy, jeho otevřenosti ke zkušenosti s druhými a se sebou často v hraničních existenciálních podmínkách a rozhodujících momentech života.

Zodpovědnost za volbu nese jedině, ale sbor, diecéze a příslušní biskupové. Duchovní povolání vyžaduje od jedince nasazení, vstřícnost, vztah s Bohem a spolupráci s ním v kontextu využívání charizmat obyčejných i „zářivých“ ve službě a korekci daného communia církve. Obdarování je tak darem pro celé společenství, není určeno k sebe-oslavě a narcistickému obdivu, ale k pomoci a vytváření láskyplných vztahů s druhými – jako s bratry a sestrami. Často je také služba charizmaty cestou k budování charakteru daného jedince na jedné straně, ale i nebezpečím či rizikem duchovní pýchy

a nadřazenosti nad těmi, kteří tato charizmata nemají. Svěcení duchovních je zodpovědným úkolem, výběr kandidátů by měl ležet v rukou zkušených osob, kteří posuzují nejen lidské, studijní a profesní předpoklady vše, ale také život modlitby, liturgickou vytríbenost a prožívání tohoto slavení, otevřenost k utrpení druhých a ochotu nasadit se do služby Pánu a lidu, být k dispozici. Vyváženost povolání jedince a potřeb daného společenství je též důležitým kritériem. Prostor k vyzrávání této cesty – osobního rozhodnutí i vnějšího přitakání církve – není dílem okamžiku či unáhleného rozhodnutí, volbou kontrující životní zklamání nebo krizi identity, či svěcení z „nedostatku“ duchovních, ale zralým a moudrým rozhodnutím, které je nesené modlitbou a opravdovým tázáním po cestě daného jedince se všemi problémy, které jsou s tím spojeny. Jsou-li obě strany otevřené Duchu svatému, upřednostňují Boží volbu před vlastním egem s jeho traumaty, vnitřními zájmy či sebezprezentací před společností, tak pak může dojít k propojení těchto dvou dimenzí (vnitřní i vnější vokace) a skutečně uvědomělému prožitku osobitého povolání a následného pomazání Bohem do dané služby, a ta je plodná a obstojí i v těžkých zkouškách života.

I zde platí „Strom poznáte po ovoci“.

Jana Jičínská

Sen

Vše bylo krásné, prozářené podivuhodným světlem, jak to má v pravém snu být. Byl to sen splněných přání a skrývaných nadějí.

Když se již zdálo, že stromu církve ubývá sil, že jeho listy schnou a květy bez vůně upadají, když se stále více množily hlasy, že je třeba ho vytnout a vrhnout do ohně, postavil jsem se za kazatelnu a všechna má přání se splnila. Strom vydal své plody. A ty přivábily stovky mladých lidí, chtějících slyšet radostnou zvěst evangelia. Byl jsem sám se sebou spokojený. Kostel byl plný, nebylo třeba se starat o technické věci - vše bylo opraveno, dokončeno, uklizeno. Administrace vyřízená. Problémy dokonale zvládnuty. Ano, taková byla má představa štěstí - dokonalá rovná schůdná cesta. Ale po ní mi šel někdo naproti, někdo, kdo se neptal ani na opravenou střechu, ani na natřený plot (a to vše bylo opravdu hotové). Ptal se na něco jiného: „Miluješ mě ještě?“

Probudil jsem se. Byl to krásný sen, ale skutečnost ho předčila. Ptáte se proč?

Protože, ač nemám ani opravenou střechu, ani natřený plot, ba ani přeplněná shromáždění, přesto mohu říci: „Ano, Pane, miluji tě.“

Marie Roubalová

Z dopisů našich čtenářů

Nemoci našich náboženských obcí

Církev československá husitská má dnes opravdu vysoký počet náboženských obcí – 288 dle údajů v kalendáři Blahoslav 2019 – a k tomu mnoho diaspor, které odpovídají jiné historické době a úplně jiné úrovni výkonu duchovenské služby.

Současná Církev československá husitská se potýká s mnohými neduhy. Z médií se dozvídáme, že převážná část studentů HTF vůbec neuvažuje, že by měla vykonávat funkci duchovního a nechat se vysvětit, máme přestárý duchovenský sbor (mnohdy počítačově negramotný), rady starších se nedaří aktivovat či personálně naplnovat, náboženské obce přežívají, živoří a vymírají a řada členů církve ani neplatí církevní příspěvek ve výši 500 Kč ročně, a tím porušují základní povinnost, vyplývající z členství v církvi. Řada členů církve vyhledá svého duchovního pouze tehdy, když mu zemře člen rodiny, a mnozí ani neuspořádají zemřelému církevní pohřeb.

Pokud zkoumáme jakýkoliv jev, posuzujeme jeho kvantitu a kvalitu. Má ČČSH náboženských obcí, diaspor, duchovních, jáhnů, pastoračních asistentů, kazatelů, ale i biskupů, moc nebo málo?

Organizační struktura naší církve vznikala v období 1920 – 1950, kdy zakladatelská generace vyrostla, vystudovala a byla vysvěcena v naší mateřské Římskokatolické církvi a noví duchovní naší církve byli urychleně povoláváni a svěceni již po dvou letech studia a ustanovová-

ni jako pomocní duchovní v nově vznikajících NO, aby si při výkonu služby dokončovali požadovanou kvalifikaci. Církev měla téměř jeden milion členů a proto byla síť NO s výjimkou Sudet s převážně německy mluvícím obyvatelstvem tak hustá. Duchovní, pomocní duchovní a katecheti byli velmi vytížení a zvládali v početných NO své povinnosti jen s vypětím všech sil a maximálním nasazením.

Situace se radikálně začala měnit po únorovém komunistickém puči r. 1948, zejména pak po přijetí proticírkevních zákonů o hospodářském zajištění církví, ustanovení okresních a krajských církevních tajemníků atd. Počty členů církve šly rychle dolů, účastníků bohoslužeb ubývalo a zůstávali ti nejméně. Dnes jsou naše sbory a modlitebny téměř prázdné... Je tedy dnes stále zapotřebí tak hustá síť náboženských obcí a diecézí? Dle dostupných informací odhaduji, že tak hustou síť NO nejenže nepotřebujeme, ale že si ji v budoucnu po skončení finančních příjmů v rámci církevních restitucí nebudeme moci vůbec dovolit.

Pokud jde o kvalitu výkonu duchovenské služby, lze říci, že kvantita ovlivňuje kvalitu. Opakuje-li se nějaká činnost častěji, vede takový trénink k lepšímu zvládnutí problému a nakonec k lepším výsledkům – což vidíme v Římskokatolické církvi. Duchovní, který desítky let nepřivedl ani jedno dítě do duchovní péče o děti (náboženství), ke svátosti první večeře Páně či bířmování, ale

pouze pohřbíval své farníky, by měl zvážit další setrvání ve funkci.

Nejde však jen o personální problémy. Církev pro 21. století bude drahá a obce si nemohou dovolit mladého, dobře placeného duchovního se služebním automobilem, nutným pro zajištění chodu rozsáhlé střediskové farnosti s několika modlitebnami a sbory, vyžadující pravidelnou údržbu. K této materiální situaci přistupuje problém obsazení velkých NO kvalifikovaným personálem...

Po reorganizaci a restrukturalizaci by bylo dobré nové střediskové NO obsadit duchovními a katecheti, kteří budou plni entuziasmu a elánu a usilovnou pastorační a misijní činností budou získávat do církve nové členy, nejlépe celé rodiny...

Najde vedení církve, biskupský sbor, církevní zastupitelstvo odvalu k provedení analýzy stávajícího stavu a předložení nové organizační struktury církve k diskusi a schválení CZ a připravovaným sněmem? ...

Bude zajímavé, kolik občanů se v naší republice přihlásí k naší církvi v roce 2021 při sčítání občanů. A nebylo by od věci provádět každoročně dvoje sčítání účastníků bohoslužeb a výsledky zveřejňovat na stránkách ČZ. Členové církve postrádají každoroční zprávu patriarchy o stavu církve. Ta je sice prodávána na schůzích ÚR, ale řadoví členové by uvítali její nekrácené publikování v ČZ.

Pavel Hýbl
(redakčně kráceno)

Festival autorské tvorby SoulFly je za dveřmi

Festival SoulFly se letos uskuteční v termínu od 26. dubna do 8. května. Na všech 27 akcí letošního, již 8. ročníku premiérové přehlídky původní autorské tvorby, zve duchem mladé čtenáře Českého zápasu Kreativní centrum Getsemany při NO ČČSH v Hodoníně ve spolupráci s GUV v Hodoníně, tvůrčí skupinou HAČTE!, DK a Muzejním spolkem ve Strážnici a dalšími subjekty. Pevná část akcí festivalu se koná v Hodoníně, dvě akce ve Strážnici a jedna v Brně. Na festivalu je již tradičně prezentováno to nejnovější, co vzniká v oblasti autorské tvorby napříč obory tvůrčí činnosti a to nejen v našem regionu - v živé komunikaci s tím, co je nového v okolním světě. Velká část této tvořivé činnosti vzniká i přímo na půdě hodonínského husitského sboru.

Program letos zahrnuje ve svém programu 6 koncertů, 3 výstavy, 2 autorská a scénická čtení, 7 performancí, 5 filmových představení, 3 přednášky, ale také třeba zážitkovou hru podle Komenského „Labyrintu světa a ráje srdce“, workshop hudební kompozice, tři duchovní setkání, nebo alternativní pout'. Vstup na všechny akce festivalu je volný, kapacita míst dostatečná. Hlavní organizátor festivalu, tedy rada starších hodonínského sboru ČČSH, pojímá přehlídku i letos především jako dárek církvi, kterou máme rádi a hodláme se takto pomalými, ale jistými krůčky spolupodílet na jejím znovuvstupu do veřejného prostoru, kde má právě církev možnost i poslání propojovat lidi toužící po duševním pohybu v nejširším smyslu slova.

Více informací získáte na: www.soulfly2019.webnode.cz.

Těšíme se na vás.

Petr Vaculovič a Daniela Andršová

K tématu předminulého čísla Českého zápasu - Dialog nejen generací, ale i církví.

Bohoslužby Náboženské obce ČČSH ve Tmani navštěvuje již po nějakou dobu náš bratr – evangelík René Kazda. S tímto milým a neuvěřitelně akčním člověkem jsem se seznámila na pietní pouti na Ukrajině (pořádané Československou obcí legionářskou ve spolupráci s Ministerstvem obrany ČR a Církvi československou husitskou) a v našem sboru má od té doby čestné místo.

Je nejen křesťanem, sokolem, ale i členem dalších spolků a organizací, ale hlavně dobrým člověkem. Jeho zájem o to, aby se nezapomínalo na naši historii a její osobnosti, je veliký.

Jsem moc ráda, že se mé děti okamžitě chytily br. Reného za ruku, když jsme se potkali při cestě Na Folimanku na odhalení pamětní desky kap. Pavlíkovi, kam jsme přijeli za DC Světlušky a NO ČČSH uctít památku hrdiny. Nebojím se, pokud se mé děti přidrží v životě takových lidí, kteří jdou v Kristu Boží cestou, ať už jsou z naší NO nebo to jsou dobří lidé odjinud a z jiné věkové skupiny.

A to, že malého Kristiána mezi sebe vzali starší zkušení praporečníci a jeden válečný veterán, neodehnali ho, aby si šel hrát někam jinam, poznali, že opravdu chce stát čestnou stráž jako oni, které má za svůj vzor, mne naplnilo radostí a vděčností. To je ta správná výchova, kterou děti potřebují. Společná, mezigenerační. Ne vnucená. Děti chtějí být přirozeně součástí dění. Pak se nebudeme muset divit, že je minulost a naše historie nezajímá. Nebudeme se muset v budoucnu divit, že je přestaneme zajímat i my.

Jana Šmardová Koulová

Goldflam a Vetchý četli na scéně Many

Vršovické divadlo Mana uvedlo 14. března scénické čtení hry Bernharda Setzweina „Hrabal a muž u okna“. Setzwein je znám svojí vášní pro Českou republiku, spousta lidí se domnívá, že měl české předky, jako bavorský rodák to ale popírá. Již v 15 letech se k němu dostala česká literatura autorů Bohumila Hrabala, Milana Kundery, Franze Kafky a jiných, která ho velmi inspirovala. Hrabal a muž u okna měl premiéru v roce 2015 v Staatstheater v Řezně. Nyní tuto novinku uvedlo Vršovické divadlo Mana v podání Arnošta Goldflama, Ondřeje Vetchého a Veroniky Svojtkové.

Představení vzniklo na popud Arnošta Goldflama. „Bernharda Setzweina znám už pár let, měli jsme spolu čtení v Měsíci autorského čtení

Větrných mlýnů a od té doby se občas setkáváme a informujeme se, co se s námi děje a co jsme kdo napsali. Tak jsem se seznámil s jeho hrou, líbila se mi, dokonce jsem v tom málem i v Německu hrál - ale já už bych se to asi nenaučil. Vím ovšem, že ho česká témata zajímají, tak jsem tu hru poslal dramaturgyni paní Věře Maškové,“ řekl Goldflam.

Český herec a režisér si vychvaluje divadelní kolegy, s Ondřejem Vetchým se potkal již dávno před lety při natáčení s Karlem Smyczkem, Veroniku Svojtkovou viděl hrát v inscenacích Městských divadel pražských. S režisérem Ondřejem Zajícem sice nezkoušel, ale když byl ještě ředitelem Městských divadel pražských, dostal od něj krásnou příležitost tam několikrát režirovat.

Jaký je rozdíl mezi scénickým čtením a divadelní inscenací a jak je důležitá role režiséra? Arnošt Goldflam vysvětluje: „Scénické čtení je zkrátka čtení, tam ještě není hra ani role nastudovaná. Ale divadelní hra už je napsaná. Další fáze hry už jsou inscenace, scéna, kostýmy, světla, zvuk atd. Režisér je důležitý i ve čtení, poněvadž říká, co má jaké vyznění, jaké jsou postavy a tak dále. A taky si třeba tu hru i herce tak trošku vyzkouší, pro pozdější případnou inscenaci.“

Sám se považuje za slušného herce a snaží se, jelikož ze své režisérské role moc dobře ví, jaké to je, když herec „zlobí“. Scénické čtení bylo uvedeno jen jednou – právě 14. března, v budoucnu by ale v Maně měla vzniknout skutečná inscenace Setzweinovy hry.

Zdroj: tisková zpráva divadla Mana

Z ekumeny

VATIKÁN OTEVŘE TAJNÉ ARCHIVY O VÁLEČNÉM PAPEŽI

Vatikánské tajné archivy, vztahující se k válečnému pontifikátu papeže Pia XII., se badatelům otevrou v roce 2020, jak oznámil 4. března papež František. Badatelé, především ti zabývající se katolicko-židovskými vztahy, naléhali na Vatikán, aby otevřel archivy a umožnil v plném rozsahu studium působení papeže Pia během války, včetně toho, co vykonal nebo nevykonal pro Židy během holocaustu.

„Církev se historie nebojí, naopak, historii miluje a ráda by ji milovala více a lépe, stejně jako miluje Boha. Se stejnou důvěrou jako moji předchůdci proto otevírám a badatelům svěřuji toto bohatství dokumentů,“ řekl papež František.

Papež se během audience připomínající 80. výročí od zvolení papeže Pia XII. 2. března 1939 setkal s vedoucími, řadovými a pomocnými zaměstnanci vatikánských tajných archivů.

Pracovníci vatikánských tajných archivů, které podstatnou část dokumentů týkajících se válečného papeže uchovávají, pracují posledních 13 let na tom, aby materiál utřídili, zkatalogizovali a zpřístupnili vědcům.

Prefekt archivů biskup Sergio Pagano řekl, že léta práce byla nutná k tomu, aby se shromáždil a zkatalogizoval materiál, který byl dříve umístěn v řadě různých vatikánských úřadů; nyní zahrnuje dokumenty z Vatikánského státního sekretariátu, Kongregace pro nauku víry, záznamy z vatikánských nunciatur po celém světě a tisíce poznámek týkajících se charitativních aktivit papeže Pia v Itálii i v zahraničí.

Papež Pius, který vedl katolickou církev během 2. světové války, byl již dříve předmětem intenzivního studia a diskusí, „dokonce kritizován – dalo by se říci, že s jistými předsudky a přeháněním,“ prohlásil papež František. Zatímco malá část některých materiálů vydaných během pontifikátu papeže Pia již byla zpřístupněna, od 2. března 2020 se badatelům zpřístupní veškeré dokumenty v archivech od jeho zvolení roku 1939 do jeho smrti v roce 1958. Papež František řekl, že tak rozhodl po konzultaci s důvěryhodnými poradci a je přesvědčen, že „seriózní a objektivní historický výzkum dokáže pravdivě a přiměřeně kriticky vyhodnotit momenty, za něž si tento papež zaslouží chválu, a nepochybně také okamžiky vážných obtíží, mučivých rozhodnutí a lidské a křesťanské prozíravosti, které se některým mohly jevit jako zdrženlivost.“

Zdroj: cathnews.com

připravila Kateřina Vítková

Zprávy

PRAŽSKÝ VOKÁLNÍ SOUBOR
ENSEMBLE HILARIS
SRDEČNĚ ZVE NA
VELIKONOČNÍ KONCERT

Bílá sobota, 20. dubna v 17:00
Kostel sv. Václava Na Zderaze,
Praž 2, Resslovů 6

Z programu:
Quarto Luteo: Misa pro oktávitu
a další drobné skladby autorů barokní a současných
Antonio Vivaldi, Heinrich Schütz, Jan Dismas Zelenka,
Richard Strauss, Moravian Lazarus

Ensemble Hilaris, umělecký vedoucí Kryštof Šant
Vstupné: 10 Kč, studeni a senioři 5 Kč

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 1. 4. 2019, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Michal Hanzal – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART

úterý 2. 4. 2019, 17.00
Michal Hanzal – varhany
František Bílek – trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. PTELEMANN, W. A. MOZART

středa 3. 4. 2019, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Jana Jonášová – soprán
J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, Ch. M. WIDOR

čtvrtek 4. 4. 2019, 17.00
PRAGUE MOZART TRIO
Štefan Britvík – klarinet
Miloš Bydžovský – klarinet
Petr Němeček – fagot
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, L. van BEETHOVEN

pátek 5. 4. 2019, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

pátek 5. 4. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

sobota 6. 4. 2019, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Věra Likérová – soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

sobota 6. 4. 2019, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

neděle 7. 4. 2019, 17.00
BŘEVNOV MONASTERY MIXED CHOIR
Adolf Melichar – sbormistr
Drahomíra Matznerová – varhany
Petra Břicháčková – soprán
Gabriela Pešíňová – soprán
W. A. MOZART, C. SAINT-SAËNS, S. RACHMANINOV, A. DVOŘÁK

neděle 7. 4. 2019, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

Změna programu vyhrazena.

Starý Egypt a otázka exodu
9. 4., 18 - 20 hodin
Auditorium OVK, Maiselova 15,
Praha 1, 3. patro
Zda je tzv. exodus možné archeologicky nebo textově doložit, přiblíží doc. Jiří Janák z Českého egyptologického ústavu FF UK. **red**

Pěvecké sbory, přijďte do Prahy!

Srdečně vás zveme k účasti na Festivalu duchovní hudby 2019. Již XIX. ročník festivalu se tradičně uskuteční v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze v pátek 5. července od 16 hodin. Uvítáme, když pěvecký sbor Vaší náboženské obce přihlásíte k účasti do 30. dubna t. r. Můžete přihlásit i pěvecký sbor z vašeho města či obce, s nímž náboženská obec spolupracuje. Vystoupení by mělo být cca desetiminutové. Návrh repertoáru, který bude na festivalu uveden, prosíme zaslat na naše e-mailové adresy do 30. dubna. Zkoušky pěveckých sborů se uskuteční v pátek 5. 7. během dne dle domluvy s vámi. Při festivalovém setkání získáte nové kontakty a uslyšíte, co, kde a jak v naší církvi zpíváme. Festival se již stal nedílnou součástí pražského hudebního léta a tradičně se těší zájmu veřejnosti. Přihlášky posílejte na adresu: Kulturní rada ČČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6 nebo e-mailovou poštou: Marketa.Hlasivcova@post.cz, jiri.vanicek@ccsh.cz.

Autor kresby Tomáš Altman

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Návrat marnotratného syna

Pro složení tajenky z písmenek za větami seřadte věty příběhu do správného pořadí.

- Jeden člověk měl dva syny. (N)
- Když to zjistil jeho starší syn, rozhněval se nad otcovou nespravedlností. (Ž)
- Všechno prodal a odjel s penězi do ciziny, kde za krátkou dobu všechn majetek prohrál. (L)
- Otec se z však z jeho návratu velmi radoval. (N)
- Skončil jako pasák vepřů. (E)
- Řekl mu: „Nejsem už hoden nazývat se tvým synem, přijmi mne prosím jako jednoho ze svých nádeníků.“ (E)
- Přikázal přinést mu nové oblečení a připravit hostinu. (A)
- Ten mladší jej požádal o svou část dědictví. (A)
- Otec mu však řekl: „Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.“ (I)
- Rozhodl se vrátit se domů a požádat otce o odpuštění. (Z)
- „Teď je však důvod k radosti, protože tvého bratra jsme už považovali za ztraceného a mrtvého, ale je znovu nalezen a živ!“ (V)

(Řešení z minulého čísla: Nést dobré ovoce.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Jan Zítka, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklama: tel. 220 398 117

